

les Bægt, indførte i Lovforslaget, har jeg troet, at det vilde være hensigtsmæssigt at stille Forslag om de Ændringer til det nuværende Lovforslag, som her forelægges til dets 2den Behandling, medens jeg jo tilligemed det 9de kongevalgte Medlem (Fischer) tillige har stillet de samme Forslag til Lovforslaget om Reglerne. Det forekommer mig nemlig, at, dersom det høie Thing maatte billige Indførelsen i Loven af disse Ændringer, hvoraf den for mig væsentligste gaar ud paa at indskrænke Lovens Varighed til kun at gjælde for een Skatte ligning, saa er det naturligt, som jeg tillod mig at antyde ved Sagens 1ste Behandling, at Lovforslaget om Reglerne optages i nærværende Lovforslag om Skattens Udskrivning. Sagen kunde da under Et gaae til 3die Behandling, der maaskee kunde foretages extraordinært meget snart, saa at den en af de første Dage, maaskee endnu imorgen, kunde komme ind i det andet Thing og der blive foretagen til eneste Behandling. Dager man nu Hensyn til, at det er overordentlig saa og meget lidet indgribende Ændringer, som jeg har indskrænket mig til at stille, saa forekommer det mig, at der er al Sandsynlighed for, at det andet Thing, som dog ogsaa maa dele Ansvar, hvis denne Lov ikke kommer ud, vil i denne Sag vise den samme Imødekommen mod Regeringen og dette Thing, som det, efter hvad de Ministre, med hvem vi i de senere Dage have forhandlet, have berettet os, har vist med Hensyn til andre Sager. Jeg kan nemlig ikke tvivle om, at det dog maa erkjendes, at Landstinget har vist en saadan Resignation i Henseende til Affattelsen af hele den her foreslåede Lov, at de bestedne Ændringer, som her nu og bestemt forlanges, vistnok vilde blive imødekommne fra det andet Things Side. De Ændringer, som jeg har tilladt mig at foreslaae ved de Ændringsforslag, jeg har stillet til nærværende Lovforslag, og som altsaa indeholde Forslag til Ændring af, hvad Folkethinget har vedtaget med Hensyn til Reglerne, ere kun de samme, som ere stillede af det 9de kongevalgte Medlem (Fischer) og mig i den Erklæring, der er afgiven af Udvalget om Lovforslaget angaaende Reglerne, og de indskrænke sig altsaa til for det Første i § 3 at indføre

en Redaktionsændring af Bestemmelsen om, hvad der kan henregnes til Driftsomkostninger. Jeg troer imidlertid ikke, at der derved stæer nogen Ændring i, hvad der har været det andet Things og Regeringens Mening; idetmindste har Udvalget været enigt om, at man derved i Virkeligheden kun udtrykte Folkethingets Mening paa en mere tydelig Maade, end nu er Tilfældet. Den anden Ændring, som jeg har foreslaaet, er derimod en Realitetsændring, idet den angaaer Spørgsmaalet om de Indtægter, der skulde nyde Skattefrie. I saa Henseende skal jeg indskrænke mig til at henvise til, hvad der under Sagens tidligere Behandling er anført af den høitærede 4de Landstingsmand for 1ste Kred (Lehmann) og af Udvalgets ærede Ordfører (Fischer) i dette Thing samt af den høitærede Finantsminister i det andet Thing. Det vil deraf sees, at, dersom denne lille Nedsættelse i de Beløb, som skulde være skattefrie, foretages, da vil der, efter hvad der er oplyst af den høitærede tidligere Finantsminister, opnaaes en Indtægt for Statskassen af omtrent 100,000 Rd. mere, idet nemlig den skattepligtige Indtægt efter den omtrentlige Calcule, som den tidligere Finantsminister har foretaget, derved vil blive forhøiet med 4,344,000 Rd. Der vil altsaa, med andre Ord, ved at nedsætte de skattepligtige Indtægter til de Sats, som Landstinget tidligere har vedtaget, indkomme til Fordeel for Statskassen et Meerbeløb, der er større end, hvad Omkostningerne ved den hele Stats Opkrævning antages at ville blive. I og for sig finder jeg det meget tvivlsomt, om det er rigtigt at have saadanne skattefrie Indtægter, naar Indkomstskat skal opkræves i den Udstrækning, som det paatænkes, her i Landet. Jeg kunde meget vel forstaae en saadan Skattefrie, naar Indtægtskatten kun var en Supplementskat ved Siden af en Forhøielse af de indirecte Afgifter, og jeg kunde da, saaledes som jeg tidligere under en anden Sag har udviklet, gaae ind paa, at man ikke alene vedtog Skattefrie for saadanne smaa Indtægter som dem, hvorom der her er Tale, men at man endog gif meget høiere op. Efter den Bessaffenhed, som Indtægtskatten her i Landet har, forekommer det